

Het Woord van God is krachtig

Hebr. 4:12: 'Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en is een oordelaar van de gedachten en overleggingen van het hart'.

Ter ondersteuning vinden wij dan in vers 12 *de functie van het Woord van God*, zoals het woordje 'want' aanduidt. Het Woord van God is het, dat al deze gedachten en overleggingen aan het licht brengt, ze bloot legt. Dat Woord van God is als een scherp mes. Hier staat zelfs: 'scherper dan enig tweesnijdend zwaard'. Dat alles laat zien en werkt ernaar toe, dat elke gedachte van ongehoorzaamheid en van ongeloof wordt veroordeeld en uit de weg wordt geruimd. Want anders worden wij belemmerd in onze pogingen om ons te beijveren om in die rust in te gaan.

Maar we mogen het ook *zó toepassen*, dat het Woord van God in het algemeen veroordeelt wat niet goed is. Dat Woord deelt ons Gods gedachten mee en het is *levend en krachtig*. Dat houdt onder andere in *dat het leven in zichzelf heeft*. Woorden van ons mensen, hetzij mondeling hetzij schriftelijk, hebben *geen* levende kracht in zichzelf, maar zijn dood. De Heilige Geest kan zulke uitspraken natuurlijk gebruiken om daar iets mee uit te richten. Maar woorden van een mens vormen hooguit een middel, een drager, om iets door te geven van God en van de Heer Jezus. Het Woord van God alleen - in dit verband gaat het om *het geschreven Woord* - is *levend en bezit innerlijke kracht*.

Bovendien is dat Woord *scherper dan enig tweesnijdend zwaard*; een zwaard dat dus aan twee kanten snijdt. Als we dit Woord gebruiken snijdt het ook onze kant uit en raakt het ons hart en geweten op zijn diepst. Tevens snijdt het in de richting van de ander, zodat ook diens hart en geweten in de tegenwoordigheid van God worden gebracht. Het is 'scherper' dan enig tweesnijdend zwaard, want het kan dingen volbrengen waartoe geen een zwaard in staat is. Het dringt zelfs door tot verdeling van ziel en geest. Ik heb nog nooit een zwaard gezien dat ziel en geest kan verdelen. Zo machtig is dus dit Woord van God!

Een zwaard kan nog wel het lichaam doden, maar verder kan het niet gaan. Het kan onmogelijk de ziel treffen, en de geest al helemaal niet. Echter, het Woord van God is *zó scherp dat het ziel en geest van elkaar scheidt!* En zoals we aan het eind van vers 12 lezen *oordeelt het de gedachten en overleggingen van het hart*. Het woord dat met 'oordelaar' werd vertaald, betekent letterlijk: 'criticus'. Het kritiseert dus onze diepste gedachten en overleggingen. Het werkwoord 'kritiseren' is ontleend aan de uitdrukking 'door een (wijn)zeefje halen'. De bedoeling daarvan was dat het beste van de wijn overbleef en het minder goede verdween, zodat de kwaliteit van de wijn werd verhoogd. Dat is ook de bedoeling, wanneer wij in het algemeen een zeef gebruiken.

Vroeger was het bijvoorbeeld normaal dat er bij het drinken van koffie of thee gebruik werd gemaakt van een zeefje, anders kwam de drab onder in het kopje. Het zeefje haalde dat eruit en zo bleef het goede over.

Zo is het ook de bedoeling van het Woord van God, dat alles wat wij in ons hart denken en overleggen wordt beoordeeld, en dat vervolgens datgene veroordeeld wordt wat niet goed is, omdat

het niet in overeenstemming is met Gods gedachten. Zo blijft er uiteindelijk over wat tot Zijn eer is.

Ook voor ons als gelovigen is het zo, dat wij met 'onze geest' in contact met God kunnen komen. Het *belev*en, het *genieten van het Woord*, doen we (onder andere) met 'onze ziel'. Onze ziel is echter ook de zetel van allerlei andere gevoelens, van vleeselijke hartstochten en lusten. *Het Woord van God* nu maakt daar scheiding tussen; het *beoordeelt* waar *onze gedachten en gevoelens* vandaan komen. Komen ze uit onze *geest* voort? Is het werkelijk de Heilige Geest Die met onze geest getuigt dat wij kinderen van God zijn (Rom. 8:16)? Is het werkelijk zo, dat we ons in onze *geest* in die dingen daarmee bezig zijn, óf komt het voort uit onze *ziel* en is het verbonden met dingen die niet goed zijn?

Het Woord van God beoordeelt zo alles wat wij zélf vaak nauwelijks weten; en wat een ander mens zeker niet weet, want de volledige achtergrond en reikwijdte van ons innerlijk kan een ander niet beoordelen. Iemand kan bijvoorbeeld prachtige dingen zeggen, maar in werkelijkheid heel andere gedachten in zijn hart koesteren en heel anders leven! Dat komt helaas vaak genoeg voor. Het Woord van God maakt het echter vroeg of laat duidelijk. Daarom weten we ook dat het lezen en het biddend overdenken van het Woord van God het eerste is dat verwaarloosd en veronachtzaamd wordt als het bij een gelovige niet goed zit wat zijn omgang met de Heer en Gods Woord betreft.

De bekende Schriftuitlegger W. Scott heeft eens opgemerkt over 'het Boek (zo noemde hij Gods Woord): 'Het Boek houdt ons van zonden weg, en zonden houden ons van het Boek weg'. Dat is een grote waarheid. Wie zich namelijk biddend met het Woord van God bezighoudt en dat Woord op zijn hart en geweten laat inwerken, mag steeds weer ervaren dat dit Woord hem van zonden weghoudt. En mochten er daarbij zonden in zijn bewustzijn naar boven komen, dan zal hij die veroordelen, belijden en nalaten (vgl. Spr. 28:13). We zullen, zolang we ons van harte aan dat Woord onderwerpen, *geen* zondige weg gaan. Maar als wij wél zonden bewust toelaten, dan verdwijnt direct ons verlangen om het Woord van God te lezen en het biddend te overdenken, zolang we zulke zonden niet belijden en wegdoen. Die zonden houden ons anders inderdaad van 'dat Boek', de Bijbel, weg en dat is heel ernstig!

Het Woord van God is dus zelfs in staat om *de bronnen* te beoordelen *waaruit onze gedachten voortkomen* – dat wil zeggen: vast te stellen of die gedachten uit onze *geest* of uit onze *ziel*, uit onze hartstochten, voortkomen. *Alleen Gods Woord is in staat scheiding tussen die twee te maken*. Wat is naar Gods gedachten en wat niet? Wat is van Hem en wat is niet van Hem? Een mens kan dat in de meeste gevallen *niet* van elkaar scheiden, en zeker niet tot in elk detail. Er bestaat ook, ondanks de hoog ontwikkelde techniek, *geen* instrument om dat te doen dan alleen het Woord van God.

Het *eerste* beeld dat in vers 12 wordt gebruikt was: de 'scheiding van ziel en geest'. Het *tweede* is: 'zowel van gewrichten als van merg'. *Gewrichten* zijn weliswaar als zodanig niet direct te zien, ze zijn echter wel noodzakelijk voor de goede bewegingen van de ledematen en van het hele lichaam. Als de 'gewrichten' niet meer goed werken, of erg pijnlijk zijn (zoals bij reuma bijvoorbeeld), zullen de betreffende bewegingen sterk belemmerd worden. Het 'merg' is het binnenste van de beenderen, waar onder andere het bloed wordt gevormd, dat noodzakelijk is voor ons leven hier op aarde. In geestelijke zin spreekt dit van onze *wandel* en van ons *geestelijk leven*. Het is een aanduiding van *onze praktische verwezenlijking van het nieuwe leven* dat wij hebben ontvangen.

Uitsluitend het Woord van God kan dit alles volledig beoordelen en stelt vast in hoeverre wij daarvan afwijken. Het beoordeelt zowel het *zichtbare* als het *onzichtbare*. Het beoordeelt zelfs *de overleggingen van ons hart*.

In Spreuken 4:23 (Elb. Bibel/CSV) lezen wij: 'Behoedt je hart meer dan alles wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen van het leven'. Het hart is een aanduiding van ons innerlijk van waaruit alles bestuurd wordt. We lezen daarom in Spreuken ook: 'Mijn zoon, geef Mij uw hart' (23:26). Dit betreft ons wezen, onze hele innerlijke instelling. Het is de bedoeling dat wij *God met heel ons hart dienen*. *De diepste roerselen van ons hart* worden dus door het Woord van God beoordeeld. Daarom is het zo nodig om het Woord van God *regelmatig en biddend* te lezen! Dat Woord van God is ons absolute richtsnoer voor onze woestijnreis en voor heel ons leven.

J.C. Reumerman